Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 22. marca 2018 *

„Javni uslužbenci – Uradniki – Razpis za prijavo interesa – Generalni sekretar v uradu Evropskega varuha človekovih pravic – Mnenje svetovalnega odbora – Neupoštevanje tega mnenja – Kršitev izbirnega postopka – Očitne napake pri presoji – Enako obravnavanje – Načelo dobrega upravljanja – Odgovornost“

V zadevi T-581/16,

Costas Popotas, uradnik Sodišča Evropske unije, stanujoč v Luxembourgu (Luksemburg), ki ga zastopata V. Christianos in S. Paliou, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu varuhu človekovih pravic, ki ga zastopajo L. Papadias, P. Dyrberg in A. Antoniadis, agenti, skupaj z A. Duronom, odvetnikom,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, razglasitev ničnosti odločbe o imenovanju G. na delovno mesto generalnega sekretarja v uradu Varuha človekovih pravic, odločbe Varuha človekovih pravic z dne 9. novembra 2015, s katero sta bili zavrnjeni pritožbi, ki ju je zoper navedeno odločbo vložila tožeča stranka, in odločbe Varuha človekovih pravic, da se je ne povabi na razgovor, ter drugič, povračilo škode, ki naj bi jo tožeča stranka utrpela zaradi teh odločb,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi A. M. Collins, predsednik, M. Kancheva, sodnica, in R. Barents (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: S. Spyropoulos, glavna administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 21. septembra 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: grščina.

Sodbo

I. Pravni okvir

1 Člen 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), določa:

„Zaposlovanje mora zagotoviti, da institucija dobi najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne uradnike, ki jih izbira na najširšem možnem geografskem območju med državljani držav članic [Evropske unije].“

2 Evropski varuh človekovih pravic je 19. februarja 2015 objavil razpis za prijavo interesa za zaposlitev generalnega sekretarja z nazivom AD 15/16 v uradu Varuha človekovih pravic (OMB/2/2015) (v nadaljevanju: RPI).

3 Merila za izbor, določena v točki 6 RPI, se glasijo:

– „[i]zkušnje s sodelovanjem z institucijo, organom, uradom ali agencijo EU oziroma z delom v takem telesu ali izkušnje s sodelovanjem z nacionalnim uradom varuha človekovih pravic ali kakršnim koli podobnim telesom oziroma z delom v njem;

– dobro poznavanje evropskih zadev, institucij in zakonodaje;

– obsežne izkušnje in dokazljiva uspešnost na vodstveni funkciji na področju, združljivem z dejavnostmi urada;

– dobro razumevanje vloge, ki jo ima varuh človekovih pravic v javni upravi;

– dokazane izkušnje z izvajanjem strateških sprememb;

– znanje na področju upravljanja proračuna in proračunskega načrtovanja;

– poznavanje sodobnih strategij in procesov na področju človeških virov;

– poznavanje sodobnih strategij in procesov na področju informacijskih tehnologij;

– izvrstne sposobnosti komunikacije, mreženja in motivacije osebja;

– globoka predanost Uniji, osredotočeni na državljane;

– globoka predanost viziji in strategiji varuhinje človekovih pravic;

– sposobnost učinkovitega sporazumevanja v angleščini in francoščini je potrebna iz praktičnih razlogov. Znanje drugih uradnih jezikov Evropske unije je prednost.“

4 Točka 7 RPI, naslovljena „Izbirni postopek“, določa:

„Vsi kandidati prejmejo potrdilo o prejemu. Organu za imenovanja pomaga svetovalni odbor, ki pregleda prijave ob pomoči enote za kadrovske, upravne in proračunske zadeve. Ta odbor predlaga seznam kandidatov, ki bodo povabljeni na razgovor. Svetovalni odbor lahko priporoči omejitev števila primernih kandidatov, ki bodo povabljeni na razgovor.

Varuhinja človekovih pravic lahko odloči, da bodo na razgovor povabljeni le nekateri od kandidatov s seznama, ki ga je predlagal svetovalni odbor. Vsi kandidati bodo obveščeni o rezultatih izbirnega postopka.“

5 Rok za prejem prijav je bil v skladu s točko 8 RPI določen na 22. marec 2015 opoldne.

6 Poleg tega točka 8 RPI določa, da morajo prijave vključevati:

„(a) izpolnjen prijavni obrazec, ki se prej prenese s spletišča Varuha človekovih pravic […]

(b) v angleščini sestavljeno pismo, v katerem kandidat pojasni razloge za prijavo in razloge, zaradi katerih meni, da ima strokovno znanje, veščine in sposobnosti, potrebne za delovno mesto;

(c) kopijo življenjepisa kandidata;

(d) kopijo uradne listine, iz katere je mogoče ugotoviti državljanstvo kandidata;

(e) kopijo diplom (sodno overjen prevod ni potreben, bi pa bil cenjen prevod v francoščino ali angleščino);

(f) dokazila o poklicnih izkušnjah kandidata, v katerih so jasno navedeni datumi začetka in konca ter natančna narava opravljanih dejavnosti ter iz katerih je mogoče ugotoviti, da ima kandidat potrebne kvalifikacije in znanja, kot so določeni v točki ‚Merila za izbor‘;

(g) kandidati morajo predložiti tudi izjavo in, če je mogoče, dokazilo o svojem znanju jezikov;

(h) za uradnike, ki prihajajo iz drugih institucij EU, kopije njihovih zadnjih treh ocenjevalnih poročil (če obstajajo);

(i) veljaven e-poštni naslov, ki ga bo varuhinja človekovih pravic uporabila za svoja sporočila.

Zaradi preverjanja je mogoče, da bodo pozneje zahtevane izvirne različice dokazil, omenjenih v točkah (d), (e), (f), (g) in (h).

Nepopolne prijave ali prijave, ki bodo (delno ali v celoti) predložene po roku za predložitev prijav, ne bodo upoštevane.“

II. Dejansko stanje

7 Varuh človekovih pravic je 19. marca 2015 objavil seznam članov svetovalnega odbora za izbirni postopek OMB/2/2015, ki so ga sestavljali ti člani: A., D., S. in H. Poleg tega sta bila v navedeni odbor imenovana opazovalec in tajnica.

8 Costas Popotas, tožeča stranka, je 20. marca 2015 z elektronskim sporočilom poslal popolno dokumentacijo za svojo prijavo na delovno mesto generalnega sekretarja, pri čemer je navedel, da se njegovo ocenjevalno poročilo za leto 2014 še zaključuje.

9 Varuh človekovih pravic je z elektronskim sporočilom z dne 24. marca 2015 potrdil prejem prijave tožeče stranke.

10 Tožeča stranka je 27. marca 2015 poslala svoje zadnje ocenjevalno poročilo, ki je bilo zaključeno istega dne in se nanašalo na leto 2014, pri čemer je dodala, da bi bila, čeprav je bilo navedeno ocenjevalno poročilo poslano po izteku roka, vseeno hvaležna, če bi bilo dano na voljo svetovalnemu odboru.

11 Svetovalni odbor je 9. aprila 2015 varuhinji človekovih pravic poslal elektronsko sporočilo, v katerem jo je obvestil, da je končal ocenjevanje vseh prijav, ki so mu bile predložene. Poleg tega je pripravil seznam, sestavljen po abecednem vrstnem redu, 12 kandidatov, za katere je priporočil, naj bodo povabljeni na razgovor k varuhinji človekovih pravic. Na tem seznamu, sestavljenem po abecednem vrstnem redu, je tožeča stranka na enajstem mestu, G. pa na sedmem mestu.

12 Varuhinja človekovih pravic je v elektronskem sporočilu z istega dne opazovalca v svetovalnem odboru obvestila o svoji odločitvi, da na razgovor povabi le 8 od 12 kandidatov, ki jih je predlagal navedeni odbor, vključno z G., s čimer je bila tožeča stranka izključena iz tega razgovora.

13 Vodja enote za kadrovske, upravne in proračunske zadeve je z elektronskim sporočilom z dne 10. aprila 2015 tožečo stranko obvestil, da se je svetovalni odbor kljub njenim znatnim odlikam odločil, da njene prijave ne priporoči za razgovor. Pojasnjeno je bilo tudi, da lahko tožeča stranka v primeru nestrinjanja s to odločitvijo do 17. aprila 2015 vloži obrazloženo zahtevo za pregled te odločitve.

14 Dne 17. aprila 2015 so bili opravljeni razgovori z osmimi kandidati, ki jih je izbrala varuhinja človekovih pravic, 22. aprila 2015 pa je bil s tremi od njih opravljen še en razgovor.

15 Tožeča stranka je 8. maja 2015 med branjem spletišča revije *Politico* izvedela, da je bila za generalno sekretarko Varuha človekovih pravic imenovana G. Ista informacija je bila 4. maja 2015 sporočena svetovalnemu odboru.

16 Tožeča stranka je 18. maja 2015 pri Varuhu človekovih pravic vložila prošnjo za dostop do upravnih dokumentov v zvezi s postopkom OMB/2/2015, zlasti do zapisnikov svetovalnega odbora, imenovanega za pomoč organu za imenovanja (v nadaljevanju: OI), in do predloga, predloženega v presojo OI.

17 Varuh človekovih pravic je 26. maja 2015 tožečo stranko obvestil, da svetovalni odbor „ni vodil zapisnika svojega sestanka, tako da ni mogel pretehtati/preučiti možnosti javnega dostopa do takega dokumenta“. Poleg tega je Varuh človekovih pravic glede prošnje tožeče stranke za dostop do predloga, predloženega v presojo OI, navedel, da „svetovalni odbor ni predložil ločenega dokumenta s takim predlogom, ampak je administrativno sporočil svoje ocene varuhinji v upoštevnih delih zgoraj omenjenega sporočila z dne 13. maja 2015“.

18 Varuh človekovih pravic je 3. junija 2015 tožeči stranki na podlagi njene prošnje za dostop do nekaterih dokumentov posredoval sporočilo z dne 13. maja 2015 v zvezi z izbirnim postopkom OMB/2/2015 za zaposlitev generalnega sekretarja. V tem sporočilu, ki ga je 13. maja 2015 pripravil vodja enote za kadrovske, upravne in proračunske zadeve ter ki ga je odobrila varuhinja človekovih pravic, je povzet izbirni postopek, kot je potekal od objave RPI do odločitve, da se delovno mesto ponudi kandidatki G. To sporočilo ima tri priloge: prva se nanaša na primernost kandidatov, druga na ocene, ki jih je svetovalni odbor podelil primernim kandidatom, tretja pa na ocene, ki jih je svetovalni odbor podelil osmim kandidatom, ki so se udeležili prvega kroga razgovorov.

19 Tožeča stranka je 4. junija 2015 od Varuha človekovih pravic zahtevala, naj odpravi anonimnost njene prijave v Prilogi 2 k sporočilu z dne 13. maja 2015.

20 Službe Varuha človekovih pravic so 9. junija 2015 tožečo stranko obvestile, da ima njena prijava številko 51.

21 Tožeča stranka je 10. junija 2015 Varuha človekovih pravic zaprosila za dostop do teh dokumentov:

– „kopij [življenjepisov] kandidatov št. 3, 7 in 47 (po potrebi v anonimizirani obliki) ter kandidatke G.;

– meril za povabilo kandidatov na razgovor, kot so omenjena v Prilogi 3 k sporočilu Varuha človekovih pravic z dne 13. maja 2015 […];

– kopij vseh elektronskih sporočil ali dopisov (po potrebi v anonimizirani obliki), poslanih kandidatoma št. 7 in 47 od 10. aprila“.

22 Tožeča stranka je 11. junija 2015 Varuhu človekovih pravic sporočila, da po njenem mnenju ocene, ki jih je prejela, nimajo zveze s predloženo dokumentacijo.

23 Zato je tožeča stranka zahtevala, naj ji „svetovalni odbor zagotovi posebno obrazložitev, kar zadeva:

– podmerila, ki so bila uporabljena za presojo v zvezi z elementi A, G in H iz Priloge 2, zlasti utemeljitev, na podlagi katere so lahko nekateri kandidati prejeli najvišje mogoče ocene;

– elemente [njenega] spisa, ki niso dopuščali, da bi [tožeča stranka] prejel[a] najvišje število točk za element A;

– razloge, zaradi katerih se ob upoštevanju tega, da [se je] skoraj neprestano ukvarjal[a] s kadrovskimi vprašanji, predvsem na medinstitucionalni ravni, odboru ni zdelo primerno, da [ji] podeli najvišje število točk ali celo več kot 3,50 točke za element G;

– merila, uporabljena v [njenem] spisu, ki so pripeljala do posebno nizkih ocen za element H, glede na to, da [je] odbor seznanil[a] s svojim posebnim študijem informatike, svojo stalno vključenostjo v informatiko, uporabljeno v dejavnostih, ki [jih je] opravljal[a], svojo vrhunsko usposobljenostjo in publikacijami na tem področju ter svojim sodelovanjem v področnih združenjih na visoki ravni.“

24 Tožeča stranka je dodala, da je hkrati v registru Varuha človekovih pravic vložila prošnjo INC2015-005124 za dostop do dokumentov.

25 Varuh človekovih pravic je z dopisom z dne 17. junija 2015, poslanim tožeči stranki z elektronskim sporočilom z dne 18. junija 2015, v odgovor na njeno prošnjo z dne 10. junija 2015 posredoval življenjepis kandidatke G., pri čemer je pojasnil, da ji življenjepisov drugih kandidatov ne more posredovati zaradi pravic v zvezi z varstvom osebnih podatkov. Poleg tega ji je bila v skladu z njeno prošnjo posredovana kopija korespondence, izmenjane s kandidatoma št. 7 in 47.

26 Urad Varuha človekovih pravic je 26. junija 2015 v odgovor na elektronsko sporočilo tožeče stranke z dne 11. junija 2015 tej sporočil, da je odgovor na njeno zahtevo v fazi priprave in ji bo poslan, kakor hitro bo mogoče.

27 Tožeča stranka je Varuha človekovih pravic obvestila, da bo odgovor načeloma čakala do 10. julija 2015.

28 Tožeča stranka je 10. julija 2015 iz previdnosti vložila pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov. Menila je, prvič, da postopek vsebuje napake in nedoslednosti, ki ponujajo indice o zlorabi postopka in med katerimi je zlasti okoliščina, da v nasprotju s kandidatom št. 47, ki je bil skupaj z njo izenačen na devetem mestu, ni bila povabljena na ustni razgovor, ne da bi bilo to mogoče objektivno utemeljiti, in drugič, da so bile storjene napake pri presoji njenih kvalifikacij, kar zadeva elementa „G. Poznavanje sodobnih strategij in procesov na področju človeških virov“ ter „H. Poznavanje sodobnih strategij in procesov na področju informacijskih tehnologij“, ob upoštevanju elementov, ki jih je navedla v svoji prijavi in priloženem življenjepisu. Zato je zahtevala, naj OI razveljavi faze izbirnega postopka, ki so nastopile po sporočilu z dne 13. maja 2015, zlasti imenovanje G. na delovno mesto generalnega sekretarja v uradu Varuha človekovih pravic, ter naj ji povrne premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki ju je utrpela.

29 Urad Varuha človekovih pravic je 17. julija 2015 potrdil prejem te pritožbe.

30 Tožeča stranka je 21. septembra 2015 zahtevala kopijo odločbe o imenovanju G., ki ji je bila posredovana z elektronskim sporočilom z dne 5. oktobra 2015.

31 Tožeča stranka je 14. oktobra 2015 vložila še drugo pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov, v kateri je ohranila očitke, podane v prvi pritožbi (glej točko 28 zgoraj). Vendar je dodala, prvič, da so bili za kandidatko, ki je bila nazadnje izbrana, upoštevani nepredvideni elementi presoje, kar je v nasprotju načelom enakega obravnavanja, in drugič, da izbirni postopek ni v celoti ustrezal standardom dobrega upravljanja, ki bi jim morala slediti institucija, kot je Varuh človekovih pravic. Zato je zahtevala razveljavitev faz izbirnega postopka, ki so nastopile po sporočilu z dne 13. maja 2015, zlasti imenovanja G. na delovno mesto generalnega sekretarja v uradu Varuha človekovih pravic, ki je nastopilo z odločbo Varuha človekovih pravic z dne 16. julija 2015. Poleg tega je ohranila odškodninski zahtevek glede povzročene premoženjske in nepremoženjske škode.

32 Varuh človekovih pravic je z odločbo z dne 9. novembra 2015 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) tožečo stranko obvestil o zavrnitvi njenih pritožb z dne 10. julija in 14. oktobra 2015.

III. Postopek in predlogi strank

33 Tožeča stranka je 17. februarja 2016 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložila to tožbo.

34 Varuh človekovih pravic je 26. junija 2016 v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložil odgovor na tožbo.

35 Na podlagi člena 3 Uredbe (EU, Euratom) 2016/1192 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o prenosu pristojnosti za odločanje o sporih med Evropsko unijo in njenimi uslužbenci na prvi stopnji na Splošno sodišče (UL 2016, L 200, str. 137) je bila obravnavana zadeva v stanju, v kakršnem je bila na dan 31. avgusta 2016, prenesena na Splošno sodišče. Vpisana je bila pod številko T-581/16 in dodeljena osmemu senatu.

36 Tožeča stranka je 3. januarja 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila repliko, Varuh človekovih pravic pa 16. marca 2017 dupliko.

37 Tožeča stranka je 7. aprila 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča na podlagi člena 85(4) Poslovnika Splošnega sodišča vložila predlog, naj to sodišče odredi izločitev Priloge D 1 iz spisa in naj ne upošteva trditev Varuha človekovih pravic v zvezi s to prilogo.

38 Splošno sodišče (osmi senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 svojega poslovnika postavilo pisno vprašanje tožeči stranki, ki se je na to vprašanje odzvala v za to določenem roku.

39 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razglasi ničnost izpodbijane odločbe, s katero je Varuh človekovih pravic zavrnil njeni upravni pritožbi;

– razglasi ničnost odločbe z dne 10. aprila 2015, s katero je bila izključena iz razgovora, in odločbe z dne 16. julija 2015 o imenovanju G. na delovno mesto generalnega sekretarja v uradu Varuha človekovih pravic;

– Varuhu človekovih pravic naloži, naj ji plača 112.472,64 EUR za povračilo premoženjske škode, ki jo je utrpela;

– Varuhu človekovih pravic naloži, naj ji plača 30.000 EUR za povračilo nepremoženjske škode, ki jo je utrpela;

– Varuhu človekovih pravic naloži plačilo vseh stroškov.

40 Varuh človekovih pravic Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– zavrže tožbo kot delno nedopustno;

– zavrne tožbo v celoti;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov postopka.

41 Tožeča stranka je na obravnavi podala uvodno izjavo, v kateri je povedala, da želi znesek svojega zahtevka glede premoženjske škode omejiti in da ne zahteva več plačila zneska 112.472,64 EUR. Pojasnila je, da se premoženjska škoda, ki jo zatrjuje, nanaša na izgubo možnosti, tako da odslej Splošnemu sodišču predlaga, naj določi pavšalen znesek *ex æquo et bono*, kar je Splošno sodišče zabeležilo v zapisnik obravnave.

IV. Pravo

A. Dopustnost

42 Varuh človekovih pravic navaja več ugovorov nedopustnosti – ne da bi formalno podal tak ugovor – zoper nekatere tožbene razloge, ki jih je navedla tožeča stranka.

43 Na prvem mestu Varuh človekovih pravic trdi, da pravilo o skladnosti, ki zahteva, da je bil razlog, ki se navaja pred sodiščem Unije, naveden že v predhodnem postopku, ni bilo spoštovano. Tako naj bi morali biti očitki, ki so bili navedeni na eni strani zoper elemente iz sporočila z dne 13. maja 2015, posredovanega tožeči stranki 3. junija 2015, in na drugi strani zoper življenjepis kandidatke G., posredovan tožeči stranki 18. junija 2015, podani že v navedenem postopku. Zato so po mnenju Varuha človekovih pravic očitki, ki bi jih bilo mogoče podati pred vložitvijo te tožbe, nedopustni.

44 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 91(2) Kadrovskih predpisov določa, da je tožba pred Sodiščem Unije dopustna le, če je bila pred tem pri OI vložena pritožba.

45 V skladu z ustaljeno sodno prakso pravilo o skladnosti med pritožbo v smislu člena 91(2) Kadrovskih predpisov in poznejšo tožbo zahteva, da se je treba na tožbeni razlog, ki se navaja pred sodiščem Unije, sklicevati že v okviru predhodnega postopka, zato da se lahko OI seznani z očitki, ki jih zadevna oseba uveljavlja zoper izpodbijano odločbo, sicer ta razlog ni dopusten (glej sodbo z dne 25. oktobra 2013, Komisija/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, točka 71 in navedena sodna praksa).

46 To pravilo temelji na namenu predhodnega postopka, saj je njegov cilj omogočiti mirno rešitev sporov med uradniki in upravo (glej sodbo z dne 25. oktobra 2013, Komisija/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, točka 72 in navedena sodna praksa).

47 Iz tega sledi, da – kot izhaja iz ustaljene sodne prakse – lahko predlogi, ki jih uradniki navedejo v tožbi pred sodiščem Unije, vsebujejo le izpodbojne razloge, ki se opirajo na enak temelj kot izpodbojni razlogi iz pritožbe, pri čemer je treba pojasniti, da je mogoče te izpodbojne razloge pred sodiščem

Unije razviti z navedbo tožbenih razlogov in trditev, ki niso nujno navedeni v pritožbi, vendar so z njo tesno povezani (glej sodbo z dne 25. oktobra 2013, Komisija/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, točka 73 in navedena sodna praksa).

48 Prvič, Varuh človekovih pravic uveljavlja nedopustnost dela prvega tožbenega razloga, ki se nanaša, kot je tožeča stranka pojasnila na obravnavi v odgovor na vprašanje, ki ga je glede tega postavilo Splošno sodišče, na kršitev izbirnega postopka. Tako tožeča stranka po mnenju Varuha človekovih pravic ne more več izpodbijati tega, da so bili kandidati v fazi pred razgovori ocenjeni na podlagi nekaterih meril za izbor, da sta bila za ocenjevanje razgovorov uporabljena dva kroga razgovorov in šest meril, ki so jih spremljali utežni faktorji, ter da jezikovne kompetence kandidatov niso bile ocenjene v skladu z RPI. Varuh človekovih pravic tako trdi, da je bila tožeča stranka že ob vložitvi svoje prve pritožbe popolnoma seznanjena s tem, da:

– „je bilo v fazi pred razgovori uporabljenih osem meril za izbor;

– je bil[a tožeča stranka] ocenjen[a] glede na ta merila;

– je ocenjevanje pripeljalo do tega, da je bil[a tožeča stranka] izločen[a] iz nadaljnjih faz izbirnega postopka;

– so razgovori potekali v dveh krogih;

– je bilo za razgovore uporabljenih šest ocenjevalnih meril;

– so bili utežni faktorji uporabljeni tako v fazi pred razgovori kot v fazi razgovorov;

– so bile jezikovne kompetence ocenjene v fazi razgovorov in

– so bili jeziki kandidatke, izbrane za delovno mesto, angleščina, francoščina in nemščina.“

49 V zvezi s tem je treba navesti, da je tožeča stranka v okviru prve pritožbe pojasnila, da postopek vsebuje napake in nedoslednosti, ki ponujajo indice o tem, da izbirni postopek ni bil spoštovan, pri čemer je kot primer navedla okoliščino, da v nasprotju s kandidatom št. 47, ki je bil uvrščen na isto mesto na seznamu, ni bila povabljena na ustni razgovor. Tožeča stranka je v okviru druge pritožbe dodala, da so bili za kandidatko, ki je bila nazadnje izbrana, upoštevani nepredvideni elementi presoje, kar je v nasprotju načelom enakega obravnavanja.

50 Ugotoviti je treba, da napake in nedoslednosti, ki jih poudarja tožeča stranka, natančno in nujno zajemajo vse očitke, ki jih je navedla v okviru prvega tožbenega razloga ter ki se vsi nanašajo na kršitev izbirnega postopka in na katere je spomnil Varuh človekovih pravic (glej točko 48 zgoraj). Iz tega sledi, da se ti očitki, čeprav niso bili *expressis verbis* podani v prvi pritožbi tožeče stranke, navezujejo na izpodbojni razlog v zvezi s kršitvijo izbirnega postopka in da torej ne gre za, kot trdi Varuh človekovih pravic, „podrazlog“, temveč gre za trditve v podporo prvemu tožbenemu razlogu, ki je bil že naveden.

51 Iz tega izhaja, da je treba ta prvi ugovor nedopustnosti zavrniti.

52 Drugič, Varuh človekovih pravic uveljavlja nedopustnost „podrazloga“, v skladu s katerim naj bi merilom za izbor dodelil utežne faktorje, ki niso bili določeni v RPI.

53 Še enkrat je treba ugotoviti, da ta očitek nesporno spada pod tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev izbirnega postopka, v delu, v katerem se Varuhu človekovih pravic očita, da ni spoštoval meril za izbor, ki jih je sam določil. Zato ga prav tako ni mogoče opredeliti kot „podrazlog“, saj se taka opredelitev zdi še posebej neprimerna.

54 Iz tega sledi, da je treba tudi ta drugi ugovor nedopustnosti zavrniti.

55 Tretjič, Varuh človekovih pravic uveljavlja nedopustnost očitka, ki se nanaša na upoštevanje merila v zvezi s „celotnim vtisom“, čeprav naj bi tožeča stranka lahko upoštevanje tega merila izpodbijala v okviru pritožbe, ker je bila z njegovim obstojem seznanjena od 3. junija 2015.

56 Tožeča stranka namreč trdi, da „celotnega vtisa“ ni bilo med merili, navedenimi v RPI.

57 Vendar je treba opozoriti, da je tožeča stranka v drugi pritožbi z dne 14. oktobra 2015 Varuhu človekovih pravic posebej očitala, da je upošteval elemente presoje, ki niso bili predvideni. Iz tega sledi, da je tožeča stranka s tem, da Varuhu človekovih pravic očita, da je upošteval merilo v zvezi s „celotnim vtisom“, zgolj razvila razlog, ki ga je omenila že v okviru svoje druge pritožbe. Varuh človekovih pravic zato očitno zmotno trdi, da ta očitek ni bil naveden v predhodnem postopku.

58 Ta tretji ugovor nedopustnosti je treba zavrniti.

59 Na drugem mestu je treba glede očitkov zoper domnevne napake, ki naj bi bile storjene v poznejših fazah izbirnega postopka in ki naj ne bi imele zveze s primerom tožeče stranke, ugotoviti, da ti očitki niso nedopustni, kot trdi Varuh človekovih pravic, temveč so morebiti brezpredmetni, tako da bodo preučeni v okviru preučitve utemeljenosti tožbenih razlogov.

60 Na tretjem mestu Varuh človekovih pravic podaja ugovor nedopustnosti, ker naj tožeča stranka, čeprav je imela do 17. aprila 2015 možnost predložiti obrazloženo zahtevo svetovalnemu odboru in Varuhu, da bi ta znova pretehtala njeno prijavo, in je bila o tem izrecno obveščena, ne bi izkoristila te možnosti, medtem ko je bilo to v njenem legitimnem interesu. Ta pregled pa naj ne bi bil brezpredmeten, saj naj bi ga izkoristili drugi kandidati, tudi če je bila v zvezi z njimi potrjena negativna odločitev.

61 Glede tega je treba spomniti, da je bila tožeča stranka z elektronskim sporočilom z dne 10. aprila 2015 obveščena, da je svetovalni odbor ni priporočil za razgovor.

62 Res je, da je svetovalni odbor dodal, da če se tožeča stranka ne bi strinjala s to odločitvijo, lahko do 17. aprila 2015 vloži obrazloženo zahtevo za pregled njene prijave.

63 Iz sodne prakse izhaja, da kadar kandidat, čigar prošnja za pripustitev k natečaju Unije je bila zavrnjena, zahteva pregled te odločbe na podlagi točno določene določbe, ki zavezuje upravo, je odločba, ki jo natečajna komisija sprejme po pregledu, akt, ki posega v položaj v smislu člena 90(2) ali po potrebi člena 91(1) Kadrovskih predpisov. Z datumom navedene odločbe, sprejete po pregledu, začnejo teči tudi roki za pritožbo in tožbo, ne da bi bilo treba preveriti, ali bi bilo mogoče v takem položaju navedeno odločbo morebiti šteti za izključno potrditveni akt (sodbi z dne 23. januarja 2002, Gonçalves/Parlament, T-386/00, EU:T:2002:12, točka 39, in z dne 7. junija 2005, Cavallaro/Komisija, T-375/02, EU:T:2005:199, točka 58).

64 Vendar te možnosti zahtevati pregled odločbe o zavrnitvi prijave ni mogoče razlagati tako, da bi bila tožba, vložena zoper odločbo o zavrnitvi pritožbe, nedopustna zaradi neobstoja predhodne zahteve za pregled. Predhodna zahteva za pregled namreč nikakor ni pogoj dopustnosti tožbe, kot je poleg tega razvidno iz samega besedila elektronskega sporočila z dne 10. aprila 2015, v katerem je izrecno navedeno, da ima tožeča stranka možnost vložiti obrazloženo zahtevo za pregled.

65 Iz tega sledi, da je treba ta ugovor nedopustnosti prav tako zavrniti.

66 Na četrtem mestu, kar zadeva ugovore nedopustnosti, ki jih Varuh človekovih pravic podaja v okviru duplike in zlasti v Prilogi D 1 ter ki naj ne bi bili navedeni v odgovoru na tožbo, so ti nujno nedopustni, če so bili podani v fazi duplike in ne gre za absolutne procesne predpostavke, medtem ko

bi jih bilo mogoče podati v fazi odgovora na tožbo. Varuh človekovih pravic pa nikakor ni trdil, da je bilo te ugovore nedopustnosti mogoče podati šele v fazi duplike zaradi informacij, ki jih je dobil potem, ko je tožeča stranka vložila repliko.

67 Iz tega sledi, da se vsi ugovori nedopustnosti, ki jih je podal Varuh človekovih pravic, zavrnejo.

B. Utemeljenost

1. Predlogi za razglasitev ničnosti

68 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na zlorabo izbirnega postopka, drugi se nanaša na očitno napako pri presoji, tretji se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja, četrti pa se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja.

69 Pojasniti je treba, da bodo predlogi tožeče stranke preučeni skupaj, kot izhaja iz tožbenih razlogov, ki jih navaja, saj v zvezi s tem ni uporabila nobenega razlikovanja.

a) Prvi tožbeni razlog: zloraba izbirnega postopka

70 Tožeča stranka v podporo prvemu tožbenemu razlogu navaja štiri očitke. Trdi, da Varuh človekovih pravic, prvič, pri ocenjevanju kandidatov nikakor ni upošteval meril, določenih v RPI, drugič, da je merila za izbor ocenjeval z uporabo faktorjev, ki niso bili določeni v RPI, tretjič, da je ocenjevanje izvajal na podlagi meril, ki nikakor niso bila določena v RPI, in četrtič, da je priznal, da ni upošteval mnenja svetovalnega odbora, ki ga je sam ustanovil z RPI, in da je pri ocenjevanju tožeče stranke storil nepravilnosti.

71 Uvodoma je treba ugotoviti, da je treba, kot je tožeča stranka priznala na obravnavi v odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo Splošno sodišče, prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na „zlorabo izbirnega postopka“, razumeti tako, kot da se nanaša na „kršitev izbirnega postopka“, kar je bilo zabeleženo v zapisnik obravnave. Poleg tega je v tem okviru Varuh človekovih pravic odgovoril na prvi tožbeni razlog, ki ga navaja tožeča stranka, tako da na obravnavi ni izrazil nobenega stališča glede te prekvalifikacije, ki jo je izvedlo Splošno sodišče.

1) Prvi in drugi očitek: Varuh človekovih pravic, prvič, naj pri ocenjevanju kandidatov nikakor ne bi upošteval meril, določenih v RPI, in drugič, naj bi merila za izbor ocenjeval z uporabo faktorjev, ki niso bili določeni v RPI

72 Tožeča stranka v bistvu trdi, da čeprav je RPI v točki 6 vseboval 12 meril (glej točko 3 zgoraj), je bilo upoštevanih samo prvih osem meril. Varuh človekovih pravic naj bi tako z upoštevanjem zgolj osmih od dvanajstih omenjenih meril kršil RPI. Poleg tega naj bi Varuh človekovih pravic za vsako od meril uporabil utežni faktor, čeprav tak faktor nikakor ni bil predviden v RPI.

73 Spomniti je treba, da mora v skladu z ustaljeno sodno prakso Varuh človekovih pravic spoštovati RPI, ki ga je sprejel, saj tak razpis določa pogoje v zvezi z dostopom do zadevne zaposlitve. Tako je namen RPI, prvič, čim bolj natančno obvestiti zadevne osebe o naravi pogojev, zahtevanih za zasedbo prostega delovnega mesta, da se jim omogoči presoja, ali naj se prijavijo, in drugič, določiti okvir zakonitosti, v katerem namerava institucija opraviti primerjalno oceno uspešnosti kandidatov. Če Varuh človekovih pravic pri preučitvi prijav upošteva druge pogoje, ki niso navedeni v RPI, ne spoštuje tega okvira zakonitosti (glej v tem smislu sodbo z dne 11. februarja 1999, Leite Mateus/Komisija, T-21/98, EU:T:1999:28, točka 31 in navedena sodna praksa).

74 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so bila z RPI določena vsa merila, ki jih je bilo treba upoštevati in ki jih je 12 (glej točko 3 zgoraj), nista pa bila določena niti utežni faktor, dodeljen vsakemu od teh meril, niti faza, v kateri je bilo treba navedena merila upoštevati.

75 Varuh človekovih pravic pa ima široko diskrecijsko pravico pri opravljanju svojega dela. Zato mu je, kadar tako kot v obravnavanem primeru RPI ne določa ocenjevalnih meril, dovoljeno določiti taka merila ali opredeliti fazo, v kateri je treba merila upoštevati, če ta v RPI ni predvidena (glej v tem smislu sodbe z dne 26. februarja 1981, Authié/Komisija, 34/80, EU:C:1981:57, točka 14; z dne 13. decembra 1990, Gonzalez Holguera/Parlament, T-115/89, EU:T:1990:84, točka 53, in z dne 14. julija 1995, Pimley-Smith/Komisija, T-291/94, EU:T:1995:142, točka 48).

76 V zvezi s tem ni sporno, da sta svetovalni odbor in Varuh človekovih pravic v okviru druge faze ocenila prijave, in sicer zgolj življenjepise, glede na teh osem meril:

– „izkušnje s sodelovanjem z institucijo, organom, uradom ali agencijo EU oziroma z delom v takem telesu ali izkušnje s sodelovanjem z nacionalnim uradom varuha človekovih pravic ali kakršnim koli podobnim telesom oziroma z delom v njem;

– dobro poznavanje evropskih zadev, institucij in zakonodaje;

– obsežne izkušnje in dokazljiva uspešnost na vodstveni funkciji v podjetju, združljivem z dejavnostmi urada;

– dobro razumevanje vloge, ki jo ima varuh človekovih pravic v javni upravi;

– dokazane izkušnje z izvajanjem strateških sprememb;

– znanje na področju upravljanja proračuna in proračunskega načrtovanja;

– poznavanje sodobnih strategij in procesov na področju človeških virov;

– poznavanje sodobnih strategij in procesov na področju informacijskih tehnologij.“

77 Nasprotno pa zadnja štiri merila, navedena v točki 3 zgoraj, niso bila upoštevana v okviru te druge faze, temveč v okviru tretje faze, in sicer med razgovori, opravljenimi samo z izbranimi kandidati.

78 Očitka tožeče stranke, da Varuh človekovih pravic ni spoštoval RPI, ker je bilo med preučitvijo prijav, ki je temeljila na življenjepisih kandidatov, upoštevanih samo osem meril, ni mogoče sprejeti.

79 Kot je razvidno iz sporočila z dne 13. maja 2015 in iz izpodbijane odločbe, so bila namreč v izbirnem postopku upoštevana vsa merila, omenjena v RPI, in v tem postopku ni bilo upoštevano nobeno drugo merilo razen tistih, ki so bila omenjena v RPI.

80 Okoliščina, da je bilo prvih osem meril, navedenih v točki 3 zgoraj, upoštevanih v okviru druge faze in da so bila zadnja štiri merila upoštevana v okviru razgovorov, spada pod diskrecijsko pravico Varuha človekovih pravic, ki je lahko torej, ker RPI ni vseboval določb o tem, svobodno opredelil fazo, v kateri je bilo treba upoštevati ta merila.

81 Poleg tega je treba ugotoviti, da gre pri zadnjih štirih merilih – to so „izvrstne sposobnosti komunikacije, mreženja in motivacije osebja,“ „globoka predanost Uniji, osredotočeni na državljane“, „globoka predanost viziji in strategiji varuhinje človekovih pravic“ ter „sposobnost učinkovitega sporazumevanja v angleščini in francoščini[, pri čemer je] znanje drugih uradnih jezikov Evropske unije […] prednost“ – za merila, ki so seveda prilagojena preučitvi med razgovori.

82 V okviru razgovorov lahko namreč Varuh človekovih pravic glede na postavljena vprašanja in to, kako kandidati oblikujejo odgovore, dobi predstavo med drugim o njihovi predanosti Uniji, osredotočeni na državljane, ali viziji in strategiji varuhinje človekovih pravic ter o sposobnosti sporazumevanja v angleščini, francoščini ali katerem koli drugem jeziku Unije.

83 Poleg tega je treba v zvezi z očitkom tožeče stranke glede utežnega faktorja, uporabljenega za različna merila, ker je prvih pet meril lahko prejelo oceno do deset, zadnja tri merila pa oceno do pet, ugotoviti, da je lahko Varuh človekovih pravic, ker RPI ni vseboval določb o tem, tem merilom svobodno dodelil različne utežne faktorje, kar spada v okvir široke diskrecijske pravice, ki mu je priznana s sodno prakso (sodba z dne 16. maja 2013, Canga Fano/Svet, T-281/11 P, EU:T:2013:252, točka 123; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 19. aprila 1988, Santarelli/Komisija, 149/86, EU:C:1988:179, točka 10).

84 Iz navedenega izhaja, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza ali indica, ki bi dokazoval, da je Varuh človekovih pravic kazal kakršno koli namero izločiti njeno prijavo v korist prijave kandidatke G. (glej v tem smislu sodbo z dne 25. maja 2000, Elkaïm in Mazuel/Komisija, T-173/99, EU:T:2000:142, točka 121).

85 Iz tega sledi, da je treba prvi in drugi očitek zavrniti.

2) Tretji očitek: Varuh človekovih pravic naj bi ocenjevanje izvajal na podlagi meril, ki nikakor niso bila določena v RPI

86 Prvič, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da je od kandidatov, ki so se udeležili drugega kroga razgovorov, zahteval predložitev osebnih priporočil, ta zahteva pa naj nikakor ne bi bila navedena med merili za izbor.

87 V zvezi s tem je dovolj ugotoviti, da je ta očitek brezpredmeten, ker je bila prijava tožeče stranke zavrnjena v fazi pred fazo razgovorov, tako da morebitno upoštevanje priporočil ni moglo pripeljati do tega, da bi ji bila povzročena škoda. Kot je poleg tega Varuh človekovih pravic pojasnil na obravnavi v odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo Splošno sodišče, je bila ta zahteva izražena samo glede kandidatke G. ob koncu postopka zaposlitve.

88 Vsekakor je treba poudariti, da je tožeča stranka v življenjepisu sama omenila imena oseb, ki bi lahko priporočile njeno prijavo.

89 Drugič, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da je dal primerjalno prednost kandidatom, ki so delali v institucijah, ki so imele pogoste odnose z Varuhom, čeprav tega merila ni bilo v RPI.

90 Varuhinja človekovih pravic je namreč v izpodbijani odločbi zapisala:

„Primerjalno prednost sem dala tudi kandidatom, ki so delali v institucijah, ki so imele pogoste odnose z institucijo Evropskega varuha človekovih pravic. Vi imate malo izkušenj z Evropskim varuhom človekovih pravic, medtem ko so jih imeli drugi kandidati veliko več.“

91 V zvezi s tem drži, kot navaja tožeča stranka, da merilo „pogostosti odnosov z Varuhom človekovih pravic“ kot tako ni navedeno med merili, omenjenimi v RPI.

92 Vendar je treba ugotoviti, da je to merilo mogoče navezati na merilo „dobrega razumevanja vloge, ki jo ima varuh človekovih pravic v javni upravi“, kot je Varuh človekovih pravic potrdil v odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo Splošno sodišče.

93 Tako bo oseba, ki je imela pogoste poklicne odnose z Varuhom človekovih pravic, seveda bolj seznanjena z nalogami in problemi, ki jih vključuje ta funkcija, kot pa oseba, ki je delala v institucijah ali organih Unije, ki so imeli bolj odmaknjene odnose z Varuhom človekovih pravic ali celo nobenih poklicnih odnosov.

94 Tožeča stranka pa ni bila zmožna dokazati, da je imela v okviru svojih dejavnosti na Sodišču Evropske unije pogoste odnose z Varuhom človekovih pravic.

95 Kot primere navaja samo tri zadeve, s katerimi se je seznanila, ko je bila strokovni sodelavec. Vendar je treba poleg tega, da s poznavanjem zadev ni mogoče dokazati pogostosti odnosov z Varuhom človekovih pravic, navesti tudi, da je bil v prvi zadevi izdan sklep z dne 4. junija 2015, Mirelta Ingatlanhasznosító/Komisija in Varuh človekovih pravic (C-576/14 P, neobjavljen, EU:C:2015:370), s katerim je bila pritožba zavrnjena kot delno očitno neutemeljena in zavržena kot delno očitno nedopustna, ne da bi bila pritožba vročena Varuhu človekovih pravic. V zvezi z zadevama Splošnega sodišča, v katerih sta bila izdana sodba z dne 24. septembra 2008, M/Varuh človekovih pravic (T-412/05, neobjavljena, EU:T:2008:397), in sklep z dne 5. septembra 2006, O'Loughlin/Varuh človekovih pravic in Irska (T-144/06, neobjavljen, EU:T:2006:237), je treba navesti, da ju je obravnavalo Splošno sodišče, pri katerem tožeča stranka ni opravljala funkcije strokovnega sodelavca. Vsekakor je treba glede zadeve, v kateri je bil izdan sklep z dne 5. septembra 2006, O'Loughlin/Varuh človekovih pravic in Irska (T-144/06, neobjavljen, EU:T:2006:237), opozoriti, da tudi v tej zadevi tožba ni bila vročena Varuhu človekovih pravic, saj jo je Splošno sodišče zavrglo zaradi očitne nedopustnosti in očitne nepristojnosti. Poleg tega je treba ugotoviti, da ukvarjanje z zadevami, ki so se nanašale na Varuha človekovih pravic, ne pomeni obstoja „pogostih odnosov" z njim.

96 Zato je Varuh človekovih pravic brez kršenja izbirnega postopka upošteval okoliščino, da so kandidati delali v institucijah, ki so imele pogoste odnose z njim.

97 Tretjič, tožeča stranka zatrjuje, da je Varuh človekovih pravic v izpodbijani odločbi bolje ocenil kandidate, ki so zasedali delovna mesta na višjih vodstvenih položajih, kot pa kandidate, ki so zasedali delovna mesta na nižjih vodstvenih položajih.

98 Tožeča stranka varuhinji človekovih pravic očita, da je v izpodbijani odločbi menila:

„Primerjalno prednost sem dala kandidatom, ki so zasedali delovna mesta na višjih vodstvenih položajih, v primerjavi s kandidati, ki so zasedali delovna mesta na nižjih vodstvenih položajih. Vi ste bili vodja oddelka, medtem ko so nekateri drugi kandidati zasedali delovna mesta direktorjev."

99 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da delovno mesto generalnega sekretarja pri Varuhu človekovih pravic, ki je najvišji vodstveni položaj v uradu Varuha človekovih pravic, nesporno zahteva vodstvene lastnosti, tako da ni napačno, če se, kot trdi Varuh človekovih pravic, pomembnost pripisuje kandidatom, ki so že zasedali delovna mesta na višjih vodstvenih položajih.

100 Vsekakor je iz življenjepisa kandidatke G. razvidno, da je bila tudi ona vodja oddelka in torej ni opravljala vodstvenih funkcij, tako da to merilo ni bilo uporabljeno kot izločitveno merilo, ampak je bilo namenjeno ocenjevanju prijav.

101 Varuh človekovih pravic je torej prav tako brez kršenja izbirnega postopka upošteval okoliščino, da so kandidati zasedali višje vodstvene položaje.

102 Četrtič, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da je v okviru razgovorov upošteval merilo „celotnega vtisa", ki ga ni bilo v RPI.

103 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je ta očitek brezpredmeten, ker je bila prijava tožeče stranke zavrnjena v fazi pred fazo razgovorov, tako da morebitno upoštevanje „celotnega vtisa“, ki je nastopilo samo v fazi razgovorov, ni moglo pripeljati do tega, da bi ji bila povzročena škoda.

104 Vsekakor je treba to merilo razumeti kot vsoto uspešnosti kandidatov v okviru vseh drugih meril, ne pa kot novo ali samostojno merilo.

105 Iz tega sledi, da je treba tretji očitek v celoti zavrniti kot delno brezpredmeten in delno neutemeljen.

3) Četrti očitek: Varuh človekovih pravic naj bi priznal, da ni upošteval mnenja svetovalnega odbora, ki ga je sam ustanovil z RPI, in da je pri ocenjevanju tožeče stranke storil nepravilnosti

106 Tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, prvič, da ni upošteval mnenja svetovalnega odbora, ki ga je vendarle sam ustanovil, ker ni bil seznanjen z razvrstitvijo kandidatov, ki jo je določil navedeni odbor, v trenutku, ko je osmerico med njimi povabil na razgovor, tako da je kršil svojo obveznost upoštevanja navedenega mnenja, in drugič, da je pri ocenjevanju tožeče stranke storil nepravilnosti.

107 Varuhinja človekovih pravic je namreč v izpodbijani odločbi zapisala:

„[Svetovalni odbor] mi je nato prek mojega vodje kabineta posredoval seznam 12 najboljših prijav, razvrščenih po abecednem vrstnem redu […] Na podlagi prijav in istih osmih meril, kot jih je uporabil [svetovalni odbor], sem sama izbrala 8 kandidatov, ki so bili povabljeni na razgovor 17. aprila 2015, in svojo izbiro sporočila v odgovoru na elektronsko sporočilo mojega vodje kabineta. Za povabilo zgolj osmih kandidatov sem se odločila, ker sem na podlagi lastne ocene prijav menila, da drugi kandidati, vključeni na seznam, nimajo lastnosti, zahtevanih za zaposlitev na prostem delovnem mestu. Rada bi poudarila, da je bila moja primerjalna ocena opravljena neodvisno od razvrstitve, ki jo je določil [svetovalni odbor], in ocen, ki jih je podelil [ta odbor]. Menim, da ta razvrstitev zame ni bila zavezujoča, ko sem izbirala kandidate, ki sem jih želela sprejeti na razgovor.“

108 Iz tega odgovora je torej jasno razvidno, da se je varuhinja človekovih pravic oprla na lastne presoje glede 12 kandidatov, ki jih je svetovalni odbor predlagal na seznamu, sestavljenem po abecednem vrstnem redu, da pa se ni oprla niti na ocene, ki jih je navedeni odbor podelil vsakemu od teh 12 kandidatov, niti na razvrstitev, ki jo je določil ta odbor.

109 Varuh človekovih pravic v odgovoru na tožbo navaja, da je „dejansko“ ravnal skladno z mnenjem svetovalnega odbora, in pojasnjuje, da kandidatov ni „izbral zgolj z odobritvijo seznama, razvrščenega glede na uspešnost“.

110 V zvezi s tem je treba opozoriti, da ko institucija, organ, urad ali agencija pod svojim okriljem ustanovi svetovalni odbor, ki ni predpisan s Kadrovskimi predpisi, da si zaradi imenovanja na nekatera delovna mesta priskrbi mnenje o sposobnostih in zmožnostih kandidatov, je namen tega ukrepa tej instituciji, organu, uradu ali agenciji kot OI zagotoviti boljšo osnovo za izvedbo primerjalne ocene uspešnosti kandidatov. Iz tega izhaja, da mora biti mnenje, ki ga izrazi ta svetovalni odbor v obliki priporočila za razgovor, če ta odbor dejansko pripravi tako priporočilo, med elementi, ki jih je OI dolžan upoštevati za utemeljitev svoje presoje uspešnosti uradnikov, tudi če presodi, da se mora od njega odmakniti (glej v tem smislu sodbe z dne 9. julija 1987, Hochbaum in Rawes/Komisija, 44/85, 77/85, 294/85 in 295/85, EU:C:1987:348, točki 16 in 17; z dne 30. januarja 1992, Schönherr/ESO, T-25/90, EU:T:1992:8, točki 27 in 28, ter z dne 18. septembra 2003, Pappas/Odbor regij, T-73/01, EU:T:2003:237, točka 60).

111 Varuhinja človekovih pravic je na obravnavi v odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo Splošno sodišče, priznala, da je v nasprotju s tem, kar je bilo navedeno v elektronskem sporočilu z dne 10. aprila 2015, s katerim je bila tožeča stranka obveščena, da se je svetovalni odbor odločil, da njene prijave ne priporoči za razgovor, svetovalni odbor za razgovor izbral 12 kandidatov, tudi tožečo stranko.

Varuhinja človekovih pravic je dodala, da je sama odločila, da bo na razgovor povabljenih samo 8 od teh 12 kandidatov, med drugim G., ne pa tožeča stranka. Vendar je varuhinja človekovih pravic pojasnila, da je šlo za malomarnost.

112 Ni sporno, da je v obravnavanem primeru RPI v točki 7 določal, da varuhinji človekovih pravic pomaga svetovalni odbor, da ta odbor predlaga seznam kandidatov, ki bodo povabljeni na razgovor, in da lahko priporoči omejitev števila primernih kandidatov za navedeni razgovor. Določeno je bilo tudi, da lahko varuhinja človekovih pravic odloči, da bodo na razgovor povabljeni le nekateri od kandidatov s seznama, ki ga je predlagal svetovalni odbor.

113 Prav tako ni sporno, da je v obravnavanem primeru varuhinja človekovih pravic na razgovor povabila 8 od 12 kandidatov, ki jih je predlagal svetovalni odbor, ne da bi v trenutku tega povabila poznala ocene in uspešnost, ki jih je navedeni odbor pripisal vsakemu od kandidatov, saj je bila seznanjena samo z abecednim seznamom navedenih kandidatov. Vendar je iz dejanskega stanja razvidno, da je varuhinja človekovih pravic povabila isto prvo sedmerico kandidatov, kot jo je predlagal svetovalni odbor. Osmi kandidat, ki ga je povabila varuhinja človekovih pravic, pa je bil na devetem mestu izenačen s tožečo stranko. Niti osmi kandidat na seznamu, razvrščenem glede na uspešnost, ki ga je sestavil svetovalni odbor, niti tožeča stranka nista bila povabljena na razgovor.

114 Iz tega sledi, da je varuhinja človekovih pravic sledila mnenju svetovalnega odbora v delu, v katerem je na razgovor povabila samo kandidate, ki jih je navedeni odbor predlagal na seznamu, sestavljenem po abecednem vrstnem redu, ki je bil varuhinji poslan 9. aprila 2015. Mnenju svetovalnega odbora pa ni sledila v delu, v katerem ni povabila kandidata, ki je bil glede na uspešnost razvrščen na osmo mesto na seznamu svetovalnega odbora, temveč je povabila devetega kandidata z navedenega seznama.

115 Prvič, ugotoviti je treba, da je varuhinja človekovih pravic navedla, da je bila z razvrstitvijo seznanjena šele potem, ko je osmerico kandidatov, ki jo je izbrala, povabila na razgovor. Tožeča stranka ni izpodbijala te trditve, tako da je varuhinja človekovih pravic na razgovor povabila samo kandidate, ki so bili na seznamu, ki ga je sestavil svetovalni odbor. Iz tega sledi, da varuhinja človekovih pravic ni odstopala od abecednega seznama.

116 Drugič, opozoriti je treba, da varuhinja človekovih pravic sama trdi, da ji ni bilo treba zgolj odobriti seznama, razvrščenega glede na uspešnost.

117 Zato je treba preveriti, ali v okoliščinah obravnavane zadeve varuhinja človekovih pravic s tem, da je odstopila od razvrstitve glede na uspešnost, določene v mnenju, ki ga je sestavil svetovalni odbor, ni storila napake, s katero bi bil lahko postopek kršen tako, da bi se škodovalo tožeči stranki.

118 Ugotoviti je treba, da je zaradi izključno svetovalne narave mnenja varuhinja človekovih pravic lahko odstopil od njega, če je navedla razlog, zaradi katerega se je odločila slediti drugačni razvrstitvi od tiste, ki jo je določil svetovalni odbor (glej sodno prakso, navedeno v točki 110 zgoraj).

119 V zvezi s tem je varuhinja človekovih pravic upoštevala prijave prvih sedmih kandidatov na seznamu, razvrščenem glede na uspešnost, ki ga je sestavil svetovalni odbor, vendar na razgovor ni povabila osmega kandidata, ki ga je predlagal navedeni odbor, temveč kandidata na devetem mestu, saj tega dne ni bila seznanjena z razvrstitvijo glede na uspešnost.

120 Varuhinja človekovih pravic je v izpodbijani odločbi pojasnila, da se je za povabilo zgolj teh osmih kandidatov odločila, ker je na podlagi lastne ocene menila, da drugi kandidati, vključeni na seznam, nimajo lastnosti, zahtevanih za zaposlitev na prostem delovnem mestu.

121 Ugotoviti je treba, da je varuhinja človekovih pravic na razgovor povabila samo kandidate, ki so bili na seznamu, ki ga je sestavil svetovalni odbor. Poleg tega glede na postopek, določen v RPI (glej točko 112 zgoraj), varuhinji človekovih pravic ni bilo treba samo odobriti seznama, razvrščenega glede na uspešnost, in ni bilo neprimerno, da ni povabila kandidatov, vključenih na seznam, ki po njenem mnenju niso imeli lastnosti, zahtevanih za zaposlitev na prostem delovnem mestu.

122 Iz tega sledi, da čeprav varuhinja človekovih pravic ni upoštevala razvrstitve, ki jo je določil svetovalni odbor, ta ugotovitev ne more povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe.

123 Tudi če bi varuhinja človekovih pravic sledila razvrstitvi na seznamu, ki ga je sestavil navedeni odbor, namreč ne bi bila povabljena tožeča stranka, ampak bi bil povabljen kandidat, ki se je uvrstil na osmo mesto, medtem ko deveti kandidat na seznamu, ki je bil izenačen s tožečo stranko, ne bi bil povabljen.

124 Iz navedenega izhaja, da je treba zavrniti četrti očitek, s tem pa tudi prvi tožbeni razlog v celoti.

b) Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji

125 Tožeča stranka trdi, prvič, da je Varuh človekovih pravic samovoljno preučil njen življenjepis, ker je bila v času prijave strokovni sodelavec, ne pa vodja oddelka. Varuh človekovih pravic naj bi tako storil očitno napako pri presoji.

126 V zvezi s tem je dovolj navesti, da je varuhinja človekovih pravic v izpodbijani odločbi le spomnila, da je bila tožeča stranka „vodja oddelka“, ne pa „direktor“ tako kot drugi kandidati. Ni pa trdila, da je tožeča stranka v času prijave zasedala delovno mesto strokovnega sodelavca.

127 Iz tega sledi, da ta očitek nima dejanske podlage.

128 Poleg tega po eni strani drži, da je bila tožeča stranka, kot je razvidno iz njenega življenjepisa, v svoji karieri „vodja oddelka“.

129 Po drugi strani je glede nalog strokovnega sodelavca v kabinetu predsednika Sodišča iz življenjepisa tožeče stranke razvidno, da so bile njene naloge v tem kabinetu „spremljanje procesnih vprašanj, priprava dodelitve prejetih zadev, spremljanje sodne prakse velikega senata, spremljanje upravne dejavnosti institucije [in] sodelovanje v odborih za račun predsednika“. Kar zadeva ocenjevalno poročilo tožeče stranke z dne 27. marca 2015, to kot opis nalog, ki ustrezajo delovnemu mestu ocenjenega uradnika, vsebuje te informacije: „Strokovni sodelavec (odgovoren predvsem za upravne zadeve, spremljanje procesnih vprašanj do dodelitve zadev in dodatno tudi sodne prakse velikega senata)“.

130 Iz tega sledi, da Varuh človekovih pravic v zvezi s tem ni storil nobene očitne napake pri presoji.

131 Tožeča stranka zatrjuje, drugič, da bi morala biti ocena, ki jo je prejela v okviru ocenjevalnega merila v zvezi z dobrim poznavanjem zadev, institucij in zakonodaje Unije, višja od ocene, ki jo je prejela G.

132 V zvezi s tem je treba spomniti, da mora v skladu z ustaljeno sodno prakso OI presoditi, ali kandidat izpolnjuje pogoje, zahtevane v razpisu prostega delovnega mesta, in da je to presojo mogoče izpodbijati le v primeru očitne napake. Zato Splošno sodišče, razen če ugotovi očitno napako pri presoji, ne more nadomestiti OI z izvajanjem nadzora nad njegovimi presojami strokovne usposobljenosti kandidatov (sodba z dne 13. decembra 1990, Kalavros/Sodišče, T-160/89 in T-161/89, EU:T:1990:86, točka 29; glej v tem smislu sodbo z dne 30. maja 1984, Picciolo/Parlament, 111/83, EU:C:1984:200, točka 16).

133 Najprej, iz RPI je razvidno, da so bile naloge generalnega sekretarja opisane tako:

„[g]eneralni sekretar je odgovoren za splošno vodenje urada in izvajanje strategije varuhinje. Poroča neposredno varuhinji in usmerja njeno vodstveno ekipo. Tesno sodeluje s kabinetom varuhinje in zastopa urad navzven.“

134 Kar zadeva „dobro poznavanje zadev, institucij in zakonodaje Unije“, je treba ugotoviti, da je iz življenjepisa kandidatke G. razvidno, da je G. – z izjemo raznih dejavnosti v vlogi novinarke – opravljala različne funkcije na Komisiji, kot so uradna govorka pri članu Komisije, odgovornem za zdravje in varstvo potrošnikov (1999–2004), svetovalka za komunikacijsko strategijo pri podpredsedniku Komisije (2004–2006), pomočnica generalnega direktorja generalnega direktorata (GD) Komisije za komuniciranje (2006–2007), vodja oddelka za kadrovske zadeve in informacijske tehnologije v GD Komisije za pravosodje (2007–2011) ter vodja oddelka pri generalnem direktorju za pomorske zadeve in ribiško industrijo (od leta 2011).

135 Ob upoštevanju teh različnih izkušenj, pridobljenih v različnih službah Komisije, je treba ugotoviti, da svetovalni odbor s tem, da je kandidatki G. podelil zelo visoko oceno, ni storil očitne napake pri presoji. To, da G. ni imela diplome iz prava, glede na njene raznovrstne izkušnje ne more dokazovati, da je svetovalni odbor storil očitno napako pri presoji.

136 Poleg tega se „dobro poznavanje […] zadev, institucij in zakonodaje [Unije]“ ne sme obravnavati samostojno, temveč glede na naloge, opisane v RPI, ki so osredotočene na strategijo varuhinje človekovih pravic in usmerjanje njene vodstvene ekipe, tako da je treba sklepati, da iskani kandidat ni bil strokovnjak za pravo Unije, temveč oseba, ki je zasedala različna delovna mesta na različnih področjih dejavnosti.

137 Kar zadeva očitek tožeče stranke, da Varuh človekovih pravic ni mogel meniti, da tožeča stranka nima „nobenih praktičnih izkušenj z upravljanjem človeških virov“, je treba poudariti, da je varuhinja človekovih pravic v izpodbijani odločbi zapisala:

„Primerjalno prednost sem dala tudi kandidatom, ki so imeli praktične izkušnje s človeškimi viri, zlasti pri izvajanju prestrukturiranj organizacijskih enot. Medtem ko so imeli nekateri kandidati obsežne izkušnje na tem področju, jih vi niste imeli.“

138 Varuhinja človekovih pravic je torej menila, da tožeča stranka v nasprotju z drugimi kandidati nima veliko praktičnih izkušenj z upravljanjem človeških virov, zlasti na področju prestrukturiranj, ne pa, kot trdi tožeča stranka, da nima nobenih izkušenj na tem področju.

139 Tožeča stranka pa nikakor ni trdila, da ima izkušnje na področju prestrukturiranj, tako da je treba ta očitek zavrniti.

140 Dalje, tožeča stranka navaja, da se je zlasti njena funkcija vodje oddelka za pravice iz Kadrovskih predpisov, socialne in zdravstvene zadeve ter delovne pogoje še posebej nanašala na upravljanje človeških virov.

141 V zvezi s tem je iz življenjepisa tožeče stranke razvidno, da so njene glavne dejavnosti in odgovornosti zajemale „upravljanje pravic iz Kadrovskih predpisov za zaposlene na Sodišču, usklajevanje socialnih ukrepov, upravni nadzor nad zdravstveno službo“, „upravljanje pravic, izhajajočih iz Statuta Sodišča, za člane institucije in prejemkov teh članov“, vlogo „predsednika pripravljalnega odbora za socialne zadeve pri [kolegiju vodij uprav] (do leta 2013)“, vlogo „člana pripravljalnega odbora za vprašanja Kadrovskih predpisov“, vlogo „nekdanjega predsednika odbora za upravljanje Centra za predšolske otroke“, vlogo „predsednika [odbora za upravljanje zdravstvenega zavarovanja]“ in vlogo „nadomestnega člana odbora za Kadrovske predpise“.

142 Čeprav so te dejavnosti res povezane z „upravljanjem človeških virov“, pa se ne nanašajo niti neposredno na strategije ali organizacijo različnih človeških virov niti, natančneje, na izvajanje prestrukturiranj organizacijskih enot.

143 Kar zadeva to, da naj bi naloge strokovnega sodelavca v kabinetu predsednika Sodišča „poleg tistih, ki so bile povezane z pravosodnim delom Sodišča, obsegale predvsem nadziranje upravnega delovanja Sodišča za račun predsednika Sodišča, kar [naj bi] vključevalo kadrovska vprašanja (vključno z vprašanji zmanjšanja zaposlenih), pripravo proračuna, informacijsko organizacijo Sodišča, infrastrukturo in, splošneje, celotno delovanje uprave“, je treba ugotoviti, da vse te dejavnosti niso omenjene v življenjepisu tožeče stranke, ki je omenila samo – kot je bilo že navedeno v točki 129 zgoraj – spremljanje procesnih vprašanj, pripravo dodelitve prejetih zadev, spremljanje sodne prakse velikega senata, spremljanje upravne dejavnosti institucije in sodelovanje v odborih za račun predsednika Sodišča. Prav tako niso omenjene v ocenjevalnih poročilih tožeče stranke, zaključenih 17. marca 2015 (obdobji od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 in od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2013) in 27. marca 2015 (obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014). V prvih dveh poročilih je funkcija tožeče stranke opisana kot „vodja oddelka za pravice iz Kadrovskih predpisov, socialne in zdravstvene zadeve ter delovne pogoje“, v zadnjem poročilu pa kot „[s]trokovni sodelavec (odgovoren predvsem za upravne zadeve, spremljanje procesnih vprašanj do dodelitve zadev in dodatno tudi sodne prakse velikega senata)“.

144 Iz tega sledi, da varuhinji človekovih pravic ni mogoče očitati, da je storila očitno napako pri presoji.

145 Nazadnje, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da je menil, da ima tožeča stranka zastarelo znanje in izkušnje na področju informacijskih tehnologij.

146 Varuhinja človekovih pravic je v izpodbijani odločbi zapisala:

„Primerjalno prednost sem dala kandidatom, ki so imeli na področju informatike novejše izkušnje iz zadnjih desetih let (gre za področje, ki se neprestano spreminja in na katerem je razvoj hiter, tako da so starejše izkušnje manj upoštevne v okviru trenutnih izzivov). Vi na področju informatike niste imeli izkušenj iz zadnjih desetih let, pri čemer so bile izkušnje, ki ste jih na področju informatike zbrali v bolj oddaljeni preteklosti, manj upoštevne za trenutne potrebe moje institucije.“

147 Čeprav tožeča stranka navaja različna usposabljanja, ki se jih je udeležila na Sodišču, ne izpodbija dejstva, da so se njene naloge navezovale na informacijske tehnologije v letih od 1981 do 2007.

148 V zvezi s tem, prvič, ni mogoče prerekati, da se področje informatike spreminja izredno hitro, tako da so izkušnje, pridobljene dolgo časa nazaj, manj upoštevne od izkušenj, pridobljenih bolj nedavno.

149 Drugič, čeprav tožeča stranka meni, da je izkušnje pridobivala do leta 2007, je treba ugotoviti, da dejavnosti strokovnega sodelavca pri sodniku Sodišča za uslužbence v letih od 2005 do 2007 ni mogoče šteti za dejavnost, ki je podobna delu z informacijskimi tehnologijami.

150 Zato varuhinja človekovih pravic s tem, da je menila, da so izkušnje tožeče stranke na področju informacijskih tehnologij starejše in manj upoštevne kot na novo pridobljene izkušnje, ni storila očitne napake pri presoji.

151 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

c) Tretji tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja

152 Prvič, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da je samovoljno in z zlorabo postopka, ki ga je sam določil v RPI, ocenil priporočila, ki jih je predložil vsak od kandidatov. Ker naj bi bila priporočila upoštevana le za tri kandidate, povabljene na zadnji razgovor, naj bi Varuh človekovih pravic kršil načelo enakega obravnavanja.

153 Kot je bilo opozorjeno v točki 75 zgoraj, ima Varuh človekovih pravic široko diskrecijsko pravico pri opravljanju svojega dela, tako da mora, kadar tako kot v obravnavanem primeru v RPI ni pojasnjena metoda upoštevanja vsakega od ocenjevalnih meril, opredeliti te metode (glej v tem smislu sodbi z dne 13. decembra 1990, Gonzalez Holguera/Parlament, T-115/89, EU:T:1990:84, točka 53, in z dne 14. julija 1995, Pimley-Smith/Komisija, T-291/94, EU:T:1995:142, točka 48).

154 Navesti je treba, da je bila, kot je Varuh človekovih pravic pojasnil na obravnavi v odgovor na vprašanje, ki ga je postavilo Splošno sodišče, obveznost predložiti priporočila naložena samo kandidatki G. ob koncu postopka zaposlitve.

155 Zato vsekakor zadošča ugotovitev, da je ta očitek brezpredmeten, ker je bila prijava tožeče stranke zavrnjena v fazi pred fazo razgovorov, tako da morebitno upoštevanje priporočil ni moglo pripeljati do tega, da bi ji bila povzročena škoda (glej točko 87 zgoraj).

156 Drugič, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da je s tem, da je med izbirnim postopkom spremenil merila za izbor, kršil načelo enakega obravnavanja, s čimer je kršil okvir, ki ga je sam določil. Tako naj bi bilo merilo v zvezi z „dobrim poznavanjem evropskih zadev, institucij in zakonodaje“ preučeno neobjektivno, merilo v zvezi z „znanjem drugih uradnih jezikov Evropske unije“ pa naj bi bilo preučeno le za osmerico kandidatov, ki je bila povabljena na razgovor.

157 Ugotoviti je treba, da se ta očitka prekrivata s prvima dvema očitkoma, navedenima v okviru prvega tožbenega razloga, tako da ju je treba zavrniti iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah od 73 do 83 in od 131 do 136 zgoraj.

158 Kar natančneje zadeva očitek glede merila v zvezi z „dobrim poznavanjem evropskih zadev, institucij in zakonodaje“, ki naj bi ga Varuh človekovih pravic preučil neobjektivno, je treba ugotoviti tudi, da tožeča stranka nikakor ni navedla razlogov, zaradi katerih naj bi bilo to merilo preučeno neobjektivno, tako da je treba ta očitek, kolikor se ne bi prekrival z drugimi očitki, ki jih je navedla tožeča stranka in na katere je Splošno sodišče odgovorilo v okviru predhodno preučenih tožbenih razlogov, zavreči kot nedopusten. Zgolj navedba tega očitka namreč Splošnemu sodišču ne omogoča, da bi ugotovilo resnično naravo navedenega očitka.

159 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

d) Četrti tožbeni razlog: kršitev načela dobrega upravljanja

160 Tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga navaja dva očitka.

161 Spomniti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso načelo dobrega upravljanja pristojnemu organu nalaga pravilno uporabo besedil (sodbi z dne 14. junija 1988, Christianos/Sodišče, 33/87, EU:C:1988:300, točka 23, ter z dne 18. septembra 2008, Angé Serrano in drugi/Parlament, T-47/05, EU:T:2008:384, točka 159).

162 Prvič, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da jo je izločil iz faze razgovorov brez vsakršne obrazložitve, medtem ko je morala biti zahteva za pregled obrazložena in vložena v kratkem roku, zaradi česar ji je bila preprečena učinkovita vložitev upravne pritožbe. Varuh človekovih pravic naj bi tako kršil načelo dobrega upravljanja.

163 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da čeprav je Varuh človekovih pravic tožeči stranki sporočil zgolj to, da kljub svojim odlikam ni povabljena na razgovor, tožeča stranka od njega ni zahtevala natančnejših pojasnil, da bi lahko vložila zahtevo za pregled.

164 V teh okoliščinah se tožeča stranka ne more pritoževati nad slabim upravljanjem, medtem ko sama od uprave ni zahtevala pojasnil in prav tako ni, dokler ne bi dobila zahtevanih pojasnil, zaprosila za podaljšanje roka za vložitev zahteve za pregled.

165 Drugič, tožeča stranka Varuhu človekovih pravic očita, da ji je zagotovil nenatančne, neskladne in napačne informacije.

166 Glede tega drži, da je varuhinja človekovih pravic v izpodbijani odločbi dejansko priznala, da so bile nekatere informacije, ki so bile dane tožeči stranki, napačne ali nenatančne, tako da so jo verjetno spodbudile k vložitvi pritožbe.

167 Vendar je treba ugotoviti, da te nenatančnosti ne morejo povzročiti nezakonitosti izpodbijane odločbe, ker je bil ta popravek izveden prav v fazi odgovora na pritožbi tožeče stranke (glej v tem smislu sodbo z dne 25. maja 2000, Elkaïm in Mazuel/Komisija, T-173/99, EU:T:2000:142, točka 103).

168 Zato je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.

169 Iz tega sledi, da je treba predloge za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe zavrniti, ne da bi bilo treba upoštevati Prilogo D 1 k dupliki. Torej ni treba odločiti o predlogu tožeče stranke z dne 7. aprila 2017, omenjenem v točki 37 zgoraj.

2. Odškodninski zahtevek

170 Tožeča stranka zatrjuje, da ji je bila z izpodbijano odločbo povzročena premoženjska in nepremoženjska škoda.

171 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da če je odškodninski zahtevek tesno povezan s predlogom za razglasitev ničnosti, zavrženje oziroma zavrnitev tega predloga kot nedopustnega oziroma neutemeljenega povzroči tudi zavrnitev odškodninskega zahtevka (glej sodbo z dne 30. septembra 2003, Martínez Valls/Parlament, T-214/02, EU:T:2003:254, točka 43 in navedena sodna praksa).

172 Ker so v obravnavanem primeru predlogi za razglasitev ničnosti in odškodninski zahtevek tesno povezani ter so bili predlogi za razglasitev ničnosti zavrnjeni, iz tega sledi, da je treba zavrniti tudi odškodninski zahtevek.

173 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tožbo zavrniti v celoti.

V. Stroški

174 V skladu s členom 134 Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Vendar lahko Splošno sodišče na podlagi člena 135(1) Poslovnika izjemoma, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov nosi le del stroškov druge stranke ali celo da se ji plačilo teh stroškov ne naloži.

175 V okoliščinah obravnavane zadeve Splošno sodišče, prvič, opozarja, da je Varuh človekovih pravic, kot je sam priznal, ravnal malomarno, ko je tožeči stranki napačno sporočil, da njena prijava ni bila priporočena za razgovor, in drugič, meni, da Varuh človekovih pravic tožeči stranki ni podrobno pojasnil razlogov, zaradi katerih ni sledil seznamu kandidatov, razvrščenemu glede na uspešnost, ki mu ga je predložil svetovalni odbor, ki ga vendarle sam ustanovil.

176 V teh okoliščinah je za ta postopek mogoče šteti, da ga je deloma povzročilo ravnanje Varuha človekovih pravic.

177 Take okoliščine pomenijo izjemen razlog, ki utemeljuje, da vsaka od strank nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1) Tožba se zavrne.

2) Costas Popotas in Evropski varuh človekovih pravic nosita svoje stroške.

Collins Kancheva Barents

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 22. marca 2018.

Podpisi